

54.822

GERSON
IMITATE
CHRISTI

ကျမ်းဂန်
ဝိသုဒ္ဓိ
ကျမ်းဂန်
ကျမ်းဂန်

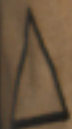
former

former

RESERVE

822

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

ERVE

~~119~~

Δ 54822

~~382~~

35

616

am

1492

5.05

~~119~~

124

De passionibus anime

Pern. Le Dru.

Tabula huius tractatus de passio-
nibus anime A Magistro Johanne
Gerson. Incipit feliciter.

Q uid sit passio	C onsideratio prima
Q uod in rebus pure naturalib ⁹ sit inuenire passio- nem et de variis nominibus eius	S ecunda
D e passionibus consequentibus cognitionem cons- unctam in communi	T ercia
Q uomodo tripliciter cognoscantur passionibus ani- males	Q uarta
D e numero et sufficiētia passionū. et quare passio tre non habet contrarium	Q uinta
D e ordine passionum inter se. et earum origina- tione ab invicem	S exta
Q uod passionibus brutorum pulchre sunt et bo- ne	S eptima
Q uod animales passionibus in statu peccati plerumq; turpes et male sunt in homine	O ctava
Q uod in statu innocentie fuisset animales passio- nes honeste et bone. et etiam quando sunt bone et quando non in statu culpe	N ona
D e duplici origine passionū animalium	D ecima
D e concordia stoicorum cum paripatheticis in pos- sitione passionum in spiritu interiori rationabili li.	U ndecima
Q uomodo nomina passionū sensus transferun- tur ad passionibus mentis et spiritus: et de differen- tia earum	D uodecima
Q uod passionibus causate ex cōsideratione diuinorū officiorū sint ingiter cōtēplande	D ecimatercia
Q uod passionibus spirituales causantur a deo media- te et immediate	Q uartadecima

Quod passiones spirituales quandoque causantur a bono angelo et de modo causandi

xv

Quomodo malus angelus causat passiones spirituales deo permittente

xvi

Quod passiones spirituales a celo dispositiue causantur et a qualitatibus secundis a celesti influxu et primarie actione qualitatum causatis

xvii

De passionibus causatis ab innata complexione et earum origine

xviii

Quod passiones aliquę spirituales dispositiue causantur ex actione primarie qualitatum

xix

De passionibus ab ymaginatione causatis, et earum effectibus.

xx

De decacordo psalterio cythara spirituali et mystica et decordis eius.

xxi

Quomodo sermones passionales sunt utiles et quomodo non. et quomodo discretio quandoque permittit passiones tam viciosas quam laudabiles

Consideratio.

xxii

Finis tabule

Incipit tractatus notabilis de passionibus ani-
me venerabilis viri Magistri Johannis gerson

Affionum feruorem effectum et origi-
nem cognoscere: prodest anime ad de-
votionis sculam vocare. Sane quēade-
modum summa a viciozū est transisse
in affectum malicie itavt iam ipsum vitium ex intis-
mo sensu placeat. sic culmen virtutis est transire in
affectum iusticie. Affectus vero vel est passio ab as-
gente derelicta in potentia cognoscente vel simili-
tudinem habet passionis. Non est autem devotio si-
ne affectione. Nam devotio quid aliud est q̄ exten-
sio vel eleuatio mentis in deum per pium et humilē
affectum. Rursus. Om̄is virtus cum sit affectio mos-
derata ⁊ ordinata viciū ex defectu modi et ordis
in affectibus pueniat. nunqd non salubris erit affe-
ctionum passionaliū cognitio. Passionum quipa-
pe ignorata qualitate. neq̄ virtutum neq̄ habituum
immo nec ipsius hoīs neq̄ tētationū suarū multipli-
cium poterit sufficiens noticia vel ars adipisci. Quo
pacto deniq̄ sicut opz orabimus mentem orabim⁹.
spiritu iubilantes in cordibus nostris et laudantes
deum. in psalterio decacordo cum cantico ⁊ cythas-
ra. si desideriorum et affectionum que suauē hanc
armoniam reddere h̄sit naturam ignorauerimus.
Sentitur ab idiotis ⁊ simplicib⁹ aliqui experimen-
taliter tales affectus. nec negamus. Vex tamē ad-
ditio doctrine multū pfert. Hac p̄sideratione p̄moti
sunt sc̄i patres nominati poemē ⁊ arseni⁹. in quorū
ore vix nisi de passionib⁹ earū fmo x̄sa. p̄destim
igit̄ materiā de passiōib⁹ ⁊ earū p̄ditionib⁹ de cāis
⁊ effectib⁹ de mō quo op̄tēdi. eis placuit sub aliqui

bus cōsiderationib⁹ ptractare. Id qđ reliquizerit
(multa aut relinqñt) iueniē apud sc̃m̃tho. in prima
secūde septia q̃stione vicesima sc̃da z deinceps addē
tis. quos allegat doctoribus

Prima cōsideratō i q̃ oñdit qđ sit passio p diffitōes

Passio est inclinatio qđā vel coaptatō seu simi
litudo et conuenientia derelicta ab agēte in
passum p quā trahitur quodāmodo ipm passus ad
agēs. aut eidē coaptat vel assimilāt z refugit tra
rifi. Certe quēadmodū ignis generās ignē ex acre
reliqt i igne genito caliditatē et leuitatē. q̃ leuitas
suo pōdere vel tractu mouet sursum ad similitē ignem
et dū illic est q̃escit. odit x̃o locū deorsū tanq̃ sibi nō
cōuenientē z refugit ipsū neqz q̃etē hz i illo sic hō
pportioabiliter affectus p amorē ad aliqd. inclināt
ad illud. z si nō hz desidat z cōcupiscit ipz. z si adipsū
scit q̃escit z delectat i eo. odit x̃o p̃trariū et horret
approxiatō ez ei⁹ z si ei p̃iugit dolet z tristat. Et
he sūt sex passiōes. z tres respectu bōi sp̃licis z tres
silit respectu mali put i feri⁹ docebit. Amor con
cupiscētia delectatio odiū fuga/dolor vel inquietudo

Secūda cōsideratō vbi oñdit q̃ ē i reb⁹ pure nas
turalib⁹ sit iuenire passiōes: et de variis noib⁹ ei⁹:

Passio q̃libet inseq̃t cognitōem vel coniunctas
vt in cognitis. vel nō cōiunctam vt in non co
gnitis. Habet itaqz quodlibet ens naturale suas in
clinatōes certas tāq̃ remēoratū z directū ab itelli
gētia nō errāte q̃ de⁹ ē. Agit q̃ppe de⁹ oia tāq̃ sūmū
bonū sūp̃i⁹ diffusiuū. Et ppter seipsū creauit oia
tanq̃ finis oīz Ideo bonū quod hz rōnē efficiētis z
finis. ponit a b̃tō dionisio primum nomē dei. Cōse
quēs est igit q̃ i re qualibz dereliquat de⁹ passiōes
q̃ sit assimilatio qđā vel a coaptatio z pueniētia vel

inclinatio et tendentia ad ipsum finem ordinem sue sapientie
qua fecit omnia in numero pondere et mensura. Nec
autem inclinatio generalis ad finem ultimum per fines
particulares et primos notatur appetitus vel affectus
naturalis. quicquid pondus rerum. quicquid tractus seu
tendentia. quicquid fedus rerum stabile. quicquid amor insi-
tus. quicquid lex quicquid regula. quicquid instinctus: quicquid equi-
tas naturalis. quicquid sensus nature. aut aliquo tali vo-
cabulo. Sed res eadem est que sepe nichil dicitur
additum ad ipsum naturam. neque ut accedens. neque ut ha-
bitus. sed ut ipsa natura taliter instituta. que ex a-
gente deo et omnia disponente fortiter et suaviter ha-
bet tendere in talem vel in tale finem et moveri ad il-
lum si absit vel si absens sit nisi impediat. et requie-
scere in adepto. Adire vero contrarium fugere quoque
nec in illo quiescere. hoc somniasse visus est erasti-
tus dicens omnia fieri per litem et amicitiam. Ad hoc quo-
que dicit aristoteles ensiclam bonum esse quod omnia ap-
petunt. Et hunc esse finem omnium veri confessus est qui
solus sicut est in effectibilis ab alio. sic impassibilis
solus invenit tam passionem perfectam. ut est illuminatio in ce-
lo quod defectiva sicut est dolor in corpore alicui. Nisi forte
quis abuti ausus diceret in emanationibus divinis re-
periri passionem. sicut generationem filii passionem di-
ceremus et similiter passivam spiritus sancti inspirationem
Consideratio tertia de passionibus consequentibus
cognitionem coniunctam. et hoc in communi.

Passio sequens cognitionem consistit: repit in
omni virtute cognitiva. in qua passionem delecta-
te ab agentibus inchoat et terminant in appe-
titiva virtute ita ut passio talis generalis nomine
describi possit: quod est inclinatio vel motus proveniens ex
cognitione vel apprehensione alicuius ut proveniens vel

disconuenientis. Presentis vel absentis. Et siquidem
motus ille q̄ quicquid successiuus est. quicquid permanens vel
inmanens. sicut est amare. Si inquit consequitur ad cogni-
tionem pure sensitiuam. sic dicitur passio animalis. Si
vero sequitur cognitionem ipsius rationis deliberantis vel
dictantis de particularibus agendis. sic dicitur passio
voluntaria. vel rationalis. vel conscientiosa. Si vero se-
quatur cognitionem pure intellectualem seu mentalem
in cuius lumine cognoscuntur prima principia mora-
lia. sic potest nominari passio. sinderesis vel mentalis
excessus ubi fuit rapitudo et extasis. Et ita quadruplex
genus passionum potest apud hominem inueniri natu-
ralium/animalium/rationalium/intellectualium. Et quantum
apud philosophantes principalis sermo est de passionibus
consequentibus cognitionem sensitiuam tam in animalibus
quam in hominibus. eo quod ad illas transmutatur corpus
transmutatione sensibili. et ad transmutationes istas si-
militer ipse passiones aliquando consequuntur. existima-
mus. idoneum tractare primo separatim de passionibus
hominis animalibus. quibus cognitio facile erit per si-
militudinem et coactionem de reliquis tam naturalibus
quam voluntariis quam intellectualibus habere sermonem.
Consideratio quarta. quomodo tripliciter cognos-
cantur passiones animales

Cognitiones animales cognoscuntur ex subito/ob-
iecto et effectibus. Suum equidem subiectum est
vis appetitiua sensualis. que respicit bonum tem-
porale particulare hoc vel illud tanquam sibi conueniens
et malum tanquam disconueniens et hoc sub ratione comodi
vel incomodi. quia ratio in se proprie non est sibi. nec
sineas proprie sumuntur passiones sed magis ipse vir-
tutes in ipsa ratione et mente. Causas ergo motus qui-
dam in appetitiua virtute consequente appetitione

mem virtutis cognitiue sensualis exterioris vel in
terioris. **B**onus obiectū est verus simplex. velut que
adequatio rei cognite ad cognoscentem. Bonū vero
supradit cōuenientie rōnē. Et quoniā bonū cōmo
di potest considerari absolute sine cōtraditione ali
qua. vel cōsiderari nūc vt absens. nūc vt pñs nunc
vt arduū et difficile atq; ita proportionaliter de ma
lo. ppter ea scdm hoc diuersificatur vel ramificatur
virtus appetitiua et similiter passionēs. Et quippe
virū appetitiuū. alia concupiscibilis. alia dicitur
irascibilis. quarum distinctio sumit ex abiectis. **N**ā
vis concupiscibilis respicit bonū vel malū. non sub
rōne aliqua difficultatis arduitatis. s; quoniā mul
ta supueniūt nata impedite cōcupiscibilem in sua in
clinatione vel tendentia ad quietē circa bonum. et
in odio fuga vel in detestatione circa malū. **H**inc data
est et tanq; ppugnatrix ipsa virtus irascibilis que
tendit in bonū adipiscendū vel malū depellendum
quale nullū i deo reperit ideo nec irascibile h; vllam
Consideratio quita de numero et sufficiētia pas
sionum. et quare passio ire nō habet contrarium
Passionū nūer⁹ et sufficiētia sumit tā a sub
iecto. q̄ ab obiecto. **A**lis itaq; concupiscibi
lis vel respicit bonū q̄modi absolute et sic
cāē amor vel libido q̄ vel est coaptio vel inclinatio q̄
dam ad bonum cōmodi. vel respicit illud vt absens
et sic causat desiderium et concupia seu cupido vel
cupiditas. quasi satagens illud adipisci. **A**el respi
cit bonum commodi vt iam adeptum. et sic causat
delectatio. vel leticia. vel voluptas. **D**icendum
quoq; est pportionaliter de tribus aliis passionib;
respectu mali seu incōmodi. quale si apprehēditur
absolute. sic est odiū. qđ est discōuenientia qdam et

disporportio passi ad ipm malū Vel apprehenditur
malū vt absens. licet vt imminens ⁊ sic oritur fuga
vel abominatio vel horror. Aut apprehendit ipm
malū vt iā p̄sens ⁊ sic orit̄ tristitia dolor. et angus-
tia. cū similibus Et ita sex regim⁹ passionēs in cō-
cupiscibili. tres respectu boni. amorē desiderium ⁊
delectationem. Et tres respectu mali. adū scilicet
fugā ⁊ dolorem. ¶ Rursus ipsa vis irascibilis cum
non respiciat bonū vel malū nisi sub rōne difficilis
et ardui ad adipiscendū vel fugiendū: quale nullum
est bonū vel malū vt p̄sens p̄pterea manet solum
in tendētia vel fuga. Itā q̄dd̄ est p̄sens vel ade-
ptum vt tale est cadit in rōnem cōcupiscibilis Ten-
dit ergo vis irascibilis in solum bonū vel malū ab-
sens tanq̄ difficile. ad optinendum vel refugientdū
seu depellendum. Et siquidem hoc fiat respectu bo-
ni futuri cum fiducia adipiscendi. sic dicitur spes
si cum diffidentia. sic dicitur desperatio. Si vero fiat
respectu futuri mali et hoc cū fiducia repellēdi ⁊
oppugnandi. sic habemus audaciā si cum diffidē-
tia sic met⁹ aut timor exoritur. Et vtrobiq̄ fiducia
vel diffidentia potest inueniri nunc cum certitudi-
ne. nunc sine certitudine. Quis iste passionēs certi-
tudinem magis importare videantur Si ergo qua-
tuor habem⁹ passionēs in irascibili. duas respectu
boni discipulis futuri spem desperationem ⁊ duas
respectu mali futuri difficilis audaciā et metū seu
timorē. Supadditur quāta passio respectu mali p̄-
teriti quam dicimus iram. dum vis irascibilis a-
surgit ad vindictā illate iniurie q̄ iniuria app̄hen-
ditur vt lesiua p̄prie excellentie ⁊ inductiua mino-
ratōis seu vilipensionis. Ideo q̄rit̄ vicissitudo q̄dā
lesionis tanq̄ agēs cōtra patiat̄ vt dignum est et

ne fiat quedam equalitas. et hoc apprehendit ut difficile vel arduum. Sed cur hec passio non habet contrariam? Respondemus quod virtus irascibilis sic affirmet quod nullo modo satagat vel audeat assurgere in vindictam iniurie iam illate. hoc non fit nisi duplici causa. Una quia malum apprehendit ut presens et inevitabile et ita cadit sub ratione tristabilis et dolorosi, nec exit rationem concupiscibilis. Alia quia vis irascibilis non satagit in vindictam, et ita cadit a ratione ire, quia reputat quod iniurias satis contra passus est aut contra patietur sine ulla difficultate quicquid placuerit, et ita detur seu desit, et quodammodo delectatur tanquam in adeptu victoria et iterum spectat ad concupiscibilis rationem.

¶ Consideratio sexta de ordine passionum inter se et earum originatione ab invicem.

Passionum animalem priam et velutonicam radicem. Est amor seu libido. Amor quippe animalis est inclinatio vel motus consurgens in animalem ex apprehensione boni, vel tanquam boni sibi, ut poete quod valet ad suum esse vel bene esse conservandum. Cum igitur bonum prius sit quam malum (nam malum non dicitur nisi privatio boni, et habitus non est dubium prior est privatione) unde nec aliquid odio habet nisi quia alicui quod diletur apprehenditur esse contrarium) superest ut omnes passionum respectu boni precedant eas que directe et de primo malum respiciunt tam in concupiscibili quam irascibili. Inter eas vero que circa bonum versantur, ut sunt desiderium delectatio spes, desperatio, amor qui absolute boni respicit precedere habet passionum habentes pro obiectis bonum ut absens vel ut iam adeptum vel ut futurum et arduum, aut sub aliqua tali contracta ratione. ¶ Habemus consequenter quod vis concupiscibilis prior est ad irascibilem, quia passionum irascibilis

bles frequenter ad concupiscibilem terminetur. ut
spes vel audacia ad delectationem si vincant despe-
ratio et metus si vincantur cadunt. Inuenimus pre-
terea quod omnes passionibus reducuntur ad quatuor pri-
cipales. duas in concupiscibili. que sunt delectatio et
dolor. et duas in irascibili que spes et metus appel-
lantur. Sed et sub generaliori consideratione omnes
reducuntur ad duas. secundum duplicem rationem. scilicet
boni et mali. Et ille sunt. delectatio et dolor. Tandem
fit omnium ad unam vel ad radicalem originem reductio
scilicet ad amorem. licet consummatior et principalior passio
sit delectatio consequens hunc amorem et quiescit in
re iam adepta. Amplius vero licet amor seu libido
sit prima passionum. fortiter tamen ipsa concupiscibilis
nomen a concupiscentia vel cupidine. Etiam scilicet
fictione poeticam dicitur quod cupido deus amoris est et filius
veneris. Et hoc quod bonum absens vel desideratum
magis facit sentire ceteris paribus ratione defec-
tus et indigentie. tanquam opposita iuxta se posita ma-
gis sentiantur. Similem assignare possumus causam
cur irascibilis ab ira potius quam a sepe vel audacia no-
minetur. Ira quippe respicit minorationem seu vilipensio-
nem. quam inter mala maxime fugit. sicut ex aduerso
excellencia magis appetitur. Et ita appetit ut vite
proprie aliqui preferat quemadmodum introducit po-
eta euualus. Et hic est animus mortis contemptor
et illius. Qui vita bene credat enim quem quis honorem
¶ Consideratio septima quod passionibus brutorum pul-
chre sunt et bone.

Assidues omnes in animalibus brutis censende
sunt bone et pulchre. Exempli gratia. Audacia
et audiositas in leone et gallo. ira in tigride
et apro voluptas in porco hircio et passeribus

timiditas in lepore ⁊ oue fraudulētia in vulge adu-
latio in cane superbia in equo tristitia ⁊ melācolia
in cato. auaricia in cornice. Itaq; passiōes iste neq;
male sūt vel deforēs in genere moris cū desit ipsis
animalibus arbitriū libertas ⁊ qua fūdatur ratio lau-
dis seu vituperii. Neq; turpes dici possunt male in
genere entis. quoniam ens bonū ⁊ pulchrum cōuer-
tuntur. Propterea tantandem habet q̄libet res sit
substantia sit accidēs de bono ⁊ pulchro. quantum
de ente. nec habere potest malum contrariū. Am-
plius vero quelibet res naturalis dirigit̃ in suis mo-
tibus ab intelligētia non errante. vt dictū est iā ex
sentētia phōs. cui cōformās se augustin⁹ dixit q̄ de
sic res quas cōdidit āministrat. vt eas p̄prios mo-
tus agere sinat. vbi aut̃ deest. error det adest rei. id
q̄ sibi est p̄prium desit et turpido necesse est. Quot
passiones in brutis aliquando turpitudinis argui-
mus. vel horremus. ⁊ odimus. ⁊ expugnamus. Re-
spondemus hoc ideo fieri. qz nobis ⁊ desideris no-
stris aduersantur. inferuntq; lesionem: aut aliqua
taliratione. Monstra p̄inde q̄ vident̃ esse peccata
et turpitudines in natura quomō ad causā primā
⁊ finē ultimū relata pulcra sint. videre facile est.

Cōsideratio octaua q̄ animales passiones ⁊ status
p̄p̄ti plerūq; turpes ⁊ male sunt in homine.
Passionales animales in hoībus viatoribus sūt
vt p̄urimū vitupales male ⁊ turpes. Inuēie-
mus hoc esse verum non solum ex determinatione
fidei s; ex naturali deductione si p̄spexerim⁹ condi-
tionē ⁊ finem s̄m quē homo condit⁹ est. Homo nāq;
cum sit nature rationalis ip̄e factus est vt discer-
neret inter bonum ⁊ malū. ⁊ vt malus bonum ma-
gis deligeret. Constat vero deum esse summum bo-

nū. Ordinatus est igitur homo ad cognoscēdū et di-
ligēdū deū. i quo stat sua iusticia seu bonitas et glo-
ria. Oportet quoque hoc assequatur aliquando ho-
mo alioquin frustra et insipienter ad hunc finem fuis-
set ordinatus supra brutalem naturam. Ex hac ra-
dice virtutis phyce sequitur quod homo debet sumū bo-
nū sūme diligere. et magis quā parua bona aut quā ma-
la. Debetque ad operationes iue partis principalis
que est ratio. magis inclinari. quā ad illas corporis.
Debet quanto erit iustior iusticia morali. vel nullo
modo vel minus affligi. Debet secundū portionem
superiorem et diuinitonē ac liberā. dirigere inferiorem et
ei libere et sine contradiciōe dñari. Debet habere
corpus suū tanquā instrumentū conforme rationi im-
mortale scz nec impediens sed adiunans rationem
ac minus indigens quā corpora inferiorū naturarum.
Sed oīm istorū ac similitū videmus in hoībus con-
trariū. ppter passionēs corporis quā trahunt aīam ad
delectationes sordidas et malas. trahūt in errores
et supsticiosas insanas. trahūt magis ad operatio-
nes corporis quā ad operationes virtuosas. trahunt
ad obligationē. ignorantiā et inq̄titudinem. trahunt
ad afflictiones et rebelliones. ad penam et mortem
plus quā in brutis. et iniustis sepe plus quā i iustis. Quid
superest nisi concludere tales passionēs esse contra
rationem ac debitum ordinē nature primitus insti-
tute. Hic autem ordo aliter pueri nō potuit et pōt
quā ex culpa libere perpetrata p ingratitudinē contra
deū. Sicut vidit quā deplorās dicebat. Homo cum in
honore esset etc. Sed heu iā non similis. sed deterio-
r et turpior. Sūt igitur passionēs huiusmōi vitupa-
biles. quā tollunt obedientiā. Sūt et male et turpes
tanquā priuantes in hoīne ex viciosa radice modum

specie et ordine. Preueniunt quippe iudicium rationis
quod deberet subiectum turbare / ligare / atque tyrannizare
dominium rationis. ita ut nimis sentiat homo illam sen-
tentiam. Corpus quod corrumpitur aggrauat animam. Et
illud. Iugum graue super filios ade. Denique multi
philosophorum experientia et ratione conuincti. confessi sunt hanc cor-
ruptionem et aduersionem nequaquam puenierint. Tandem
ex his radicibus quae multipliciter extendi potuerant
necessitas oritur recreationis humane per mediatorem
christum deum et hominem. Alioquin finis humane crea-
tionis in nichilum corruisset per tota specie. quia non ad
gloriam suae uiuificationis et fructificationis. sed ad penam eter-
ne damnationis tota deuenisset. quod sapientie diuine
sueque potentie et bonitati neque decens neque rationabi-
le est ascribere. Deus quippe et natura nichil faciunt
frustra. Hinc ortum habuit illa exclamatio proph-
etica. Numquid eni uane constituisi omnes filios hominum
dans intelligi quod nequaquam. Notetur tamen pro his
que dicat sequens consideratio

Consideratio nona quod in statu innocentie fuissent
animales passionibus honeste et bone. ubi etiam osten-
ditur quoniam sunt bone quando non in statu culpe

Passiones animales per statu nature institute fu-
issent pulcherrime. Huius ratio est. quia nulla
preuenisset iudicium rationis. sed ad obsequium et
nutum eius vel surrexisset. vel deuisset. Sic in christo neque
dolorum neque concupiscentiam. neque desiderium. neque
spem. aut metum inuenire erat. aut aliam passionis cuius-
cunque similitudinem nisi subsequenter ad imperium et di-
ctamen rationis. Porro quilibet homo quanto amplius
profecerit in uirtutibus moralibus atque gratuitis. tan-
to reformabitur ordo iste in eo ut passionibus non preue-
niant aut obuiant iudicium rationis sed potius ad eius ius-

Nonē moderentur. Hinc ortū est diuīnū illud aristote-
lis verbū q̄ in virtuoso oīa cōsonāt rationi. Si ta-
men in homībus est iuenire talē priusq̄ corp⁹ mor-
tale hoc ⁊ corruptibile inducit incorruptibilitatem
⁊ immortalitatē ⁊ absorpta fuerit mors in victoria
Sic fortassis eleuare naturā hūanā voluerunt ipsi
stoici dum dixerūt q̄ virtutes sunt impassibilitates
non utiq̄ q̄ virtuosī nichil sentirent aut paterentur
alioq̄n lapidibus essēt pares. sed q̄ passionem q̄libet
p̄uenit virtuosus. nec surripit aliqua velut effre-
nis atq̄ tirānisans rōnem Sed status talis vt eque
faciliter acq̄rere q̄ pulchre et cito describitur. Epi-
curei autem q̄ naturā hūanā in bestialē detorq̄bāt
nec aliqd porro melius aut diuīnū ponebāt in bo-
nis. dixerunt conseq̄nter passionēs oēs esse pulcras
⁊ optimas. Ita enim de bestiis tā diximus. Ceterū
aristoteles quasi mediū inter p̄gens negauit passio-
nes oēs bonas eē. q̄ multe p̄ueniūt ⁊ impediūt ra-
tionē. Negauit nichilominus omēs iudicantes esse
malas et turpes. eas videlz que ratione regerētur.
Puto q̄ ex istis facile est elicere regulam ḡnalem
de morali bonitate vel malicia passionū. Dū enim
passiones regi debent rōne nec regūtur. ille tūc ius-
dicande sunt aut criminaliter aut ventraliter mala
Nā sensualitas ī homīe p̄cipiat de voluntate in hoc
q̄ ordinata est audire rōnem quā dū renuit audire
peccat et turpis est. Contra vero nullā hoc mō h̄nt cū
rōne colligātia. nec ordinata est eorū brutalitas ob-
tēpare rōni cōiūcte quā nō h̄nt. ¶ Sed oritur dif-
ficultas de pueris ⁊ fatuis nō h̄ntibus vsum rōnis
p̄mitus institute. inī sūt sui motus illi passiona-
les turpes non h̄ntiles modū speciē vel ordinē quas
lē hūane nature postulasset integritas ita vt verū sit

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
iuxta hanc considerationē. q̄ nemo viuēs est s̄i peccato super terrā. etiā infans vnius diei Solus crist⁹ post peccatū primī hoīs. sicut habuit inocētiā originālē. sic ī solo regno aīe sue suata est iugiter ab īstāti cōceptiōis sue talis obediētia sensualitatis ad rōnē. qualē primaria nature institutio ī hoīe plantauerat. Et talē neq; in x̄gine maria/ neq; in iohanne baptista dū infantes essent īuenire erat. Quis hec destitutio nature nequa q̄ īputaret tunc rōni ad culpā actualē ⁊ mortalem. vel ventilem apud eos sicut nec apud nos dū infantes sumus. ⁊ dum non habet ratio liberū vsum suū absq; omni precedenti culpa actualiter nostra. Secus vbi culpa nostra in causa est. Nichilominus essent hic attendenda multa circa conditionē status innocentie et circa liberum dominium quod habuisset ratio pro omni tempore supra sēsualitatē tā ī pueritia q̄ in senio tā motib⁹ potētiaz naturalīū cuiusmodi sūt nutritiua vegetatiua ⁊ generatiua. q̄ sensitiua sicut sūt ymaginatiua ⁊ fantastica. ⁊ exteriores q̄nq; potētie de quib⁹ non est hic dicendū p singula sicut nec quale dñūm in istis comprehensores fuerint habituri

Consideratō decia deduplici origie passionū aīaliū. q̄ scz ē exterī⁹ sēsibile ⁊ interior ratio vel spīrit⁹

Passionū animalium. generalis origo duplex īuenitur. Proueniunt enim frequēter ex sensibilibus exterioribus agentibus in ipsos sensus. vt īvisum. auditum. gustum tactum. ⁊ olfactum. ⁊ hic modus in homīe est velut ab inferiori. Proueniūt nichilominus velut a supiori dū spīritus rationalis actuatus hac vel illa cognitione ex consequenti volitione vel nolitione impat mēbris inferioribus monens ea quēadmodū x̄ps horribilē mortis ap-

prehensionē inmisit a rōne in sensualitatē. Talis ē
colligatio cōiungit portionē sensualē ad portionem
rōnalē. sic q̄ vicissim actus vnus redūdat in alterā
Quāuis in non virtuosiss tractus sensualitatis sit
fortior ⁊ ita fortior q̄ nō est ī ptāte rōnis nō tangit
irruentibus primis passionum motibus licet sub ea
sit ille appetitus ⁊ dīctur eius taliter q̄ neq̄t ab in-
uita rōne consensū extorq̄re. Secus in pfecte v̄tuo-
sis. secus ī beatis. secus ī xp̄o. secus p̄terea in statu
primario. de quo p̄babile est sentire q̄ nūq̄ nisi de
sup impante rōe potuisset q̄cūq̄ sensibile forinse-
cus agere insensus. Alioq̄n vix haberi potest exitus
q̄n necesse sit cōcedere deceptiōes ⁊ errores potuis-
se contingere p̄ illo statu. ⁊ passiones de necessitate
p̄uenisse rōez. Expediūt aut se leuiter q̄ sentiunt vt
dixim⁹ sane modo nūc apud naturā destitutā con-
trario. q̄n necesse est vt om̄s nostra cognitio īcipiat
a sensu deorsum. Tūc aut de sursum semp̄ descēdit.
¶ Consideratio vndecima concordans stoycos cū
paripatheticis in positione passionum in spiritu inte-
riori rationali.

Passiones suas suo modo dicēdus est h̄ere
spūs noster rationalis: silit̄ ⁊ ratio seu vo-
luntas. P̄supponēda sunt hic oīa q̄ de
distinctione spiritus et rationis et sensualitatis tra-
diderunt doctores sacri non discrepantes in hoc a-
ph̄is eleuatis. de quibus in alio loco tractauim⁹ dī-
scientiam de theologia mīstica vtraq̄ declaret tam
speculatiue q̄ practice conati sumus. Et q̄tum pat̄-
etur presens breuitas dicimus iuxta iam notata q̄ si-
cut aā cognitionem sensualem natus est sequi quis-
dam motus ad prosecutionem vel fugandum appre-
henditur aliquid vel tanq̄ conuēiens vel disconue-
nient.

mens. Sic suo modo nata est sequi quedam affe-
ctio longe tamen purior ad cognitionem spiritus in
lumine pure intelligētie a fantasmatibus denuda-
te dum se ad lumen eternū desup conuertit quasi
ad speculū quoddā eternitatis ⁊ ad mōtes eternos
a quib⁹ mirabilis illuminat deus voluntas similiter
dū insequitur cognitionē rationes quasi mediā inter
lūmē spūs cognitionē sēsus habet in se motus pas-
sionales suo modo q̄ tamē nō alterant per se ⁊ ime-
diate corpus q̄ nec sūt organo mediāte corporeo
quēadmodū passiones sēsuales oriuntur quarū af-
fectus variū sunt in corpore vt ad leticiam sequitur
dilatio cordis. ad tristiciam cōstructio ad irā su-
percalesfactio. ad timorē frigesctō. ⁊ ita de reliquis
Unde cor in gaudio paulatim dilatatur et maxime
ad interiora ppter quod moueri dī a medicis ver-
sus pectus. In tristicia vero paulatim econtra scilz
ad interiora et maxime versus deorsum. In ira ve-
ro subito versus pectus. In timore vero mouetur
ad oppositū subito. In v̄ecundia subito ad vtrunq̄
in angustia vero paulatī. Et ita non ponunt medici
et nisi sex passiōes iuxta sex modos alterādi cor ip-
sum. Aduertat aut studiosus diligenter hanc de
passionibus distinctionē. quoniam multavides inter
sapientes varietas. de modo ponendi vel negandi
passiones nisi concordaret eos ista consideratio si-
ue distinctio. Posuerunt stoici passiones non cades-
re in sapientē put prosper improbat ex sacris lites-
ris. Aristoteles similiter eis per rationes ab expe-
rientia sumptas contradicit. S; intelligamus quid
in re sentiunt ⁊ eos statī cōuenire videbimus. Con-
cedunt stoici gaudium sapienti. leticiā tollunt tanq̄
vanū aliquod et ludicrū nec seuerum. Concedunt et

sapientiam amorem virtutum et odium viciozorum et spem
bonam et fugam vel horrorem inhonestatis. Aliequin nul-
lum in sapiente plus quam in lapide virtutis locum lin-
quunt. Hegant tamen in sapiente timorem/ misericor-
diam dilectionem/ iram/ tanquam egritudines et morbos
animi pestiferos sicut nominat cicero in de tuscula-
nis. Sic sentire visus est boetius dum has quattuor
passiones abiciendas in inquisitione virtutis me-
trice iubet. Tu quoque si vis lumine claro cernere ve-
rum tramite, recto carpere callem, gaudia pelle, pel-
le timorem, nec dolor assit, Spemque fugato, nubila
mens est vincitque frenis, hec ubi regnant. Quis ta-
men existimauerit boetium vel alterum sapientem
negavisse quam plures et varii sint animarum nostrarum
ad virtutes et advicia spirituales affectus, ecce quod dif-
ferentia negationis et concessione passionum inter phi-
losophos magis ex nomine quam ex re pendere videtur.
Cum vero sit consideratio nostra quod passiones suas
suo modo dicendus est habere spiritus rationalis. Si-
militer et ratio seu voluntas proportionabiliter ad ap-
petitum sensitivum differenter tamen

Consideratio duodecima quomodo nomina pas-
sionum sensus transferuntur ad passiones mentis et
spiritus, et de differentia earum

Passiones spirituales magis attendende sunt ani-
me ad devotionem vocate quam sensuales ut illas
adipisci et etiam sine eas affici mereatur. Si enim
devotio est sicut est elevatio mentis in deum per pl-
um et humilem affectum utique iam affectus ille non
est intelligendus esse solum sensualis que frequen-
ter non est in nostra potestate nec respicit iustum ut
iustum est, nec est solius voluntatis insequentis cogni-
tionem, portionis inferioris ipsius rationis aspicientis

his fantasma licet absq[ue] fantasmate non sit quoniam
hoc nondum est perfectorum qui p[er] consuetudine
exercitationis habent sensus spiriuales insitos in
apice superioris portionis ip[s]i[us] r[ati]onis. quia portio le-
gibus eternis innititur in lumine pure intelligentie
impermixte loco et tempore. Et q[ui]a no[m]i[n]i[n]i grandis
est sepe penuria quor[um] nichilomin[us] institutio libera e[st]
Transferam[us] deinceps no[m]i[n]a passionu[m] a[n]i[m]aliu[m] de q[ui]b[us]
phi[losophi] tractaueru[n]t ad affectiones h[um]an[i] sp[irit]uales q[ui]les
h[ec] a[n]i[m]a d[omi]ni co[n]te[m]pla[n]s deu[m] amat ipsum vt totu[m] amabilis-
simu[m]. concupiscit ip[su]m vt totu[m] desiderabile fru[ct]u[m] et deta-
tur et delectat[ur] i[n] eo vt i[n] toto bono vtr[ut]q[ue] iam adeptu[m]
Odit x[rist]o quicquid ab hoc toto amabili. toto deside-
rabili toto delectabili separe p[otes]t. hic illud sibi ve-
hemētissimu[m] odiu[m] ad p[ec]c[at]a. horroz et abominat[i]o et fu-
ga et detestatio si videant[ur] istare. dolor aut[em] acerbissi-
mus et inquietudo molestia si fors[um] affuerit hic p[ro]pterea
sp[er]es ingēs d[omi]ni p[ro]siderat magnificētissimā et munificē-
tissimā dei liberalitatē repromittere et[er]na audacia
rursus magnanimus in aggrediēdo grandia p[ro]pter
deum zelus quoq[ue] diuini cultus et honoris Despera-
tio autē in viribus propriis vel de viribus propriis
vt ex consideratione tantor[um] discriminum et diuinos
iudicioz in scrutabiliu[m] metus ingens. Ecce
habemus in spiritu passionēs vndecim p[ri]ncipales
amorem / concupiscentiam / delectationem / odium /
fugā / tristitiā / spem / desperationem / audaciam / me-
tum / iram / vel zelum. Et vt ad vnu[m] dicamus et diffe-
rentiam propriam assignemus passionēs a[n]i[m]ales vt
tales sunt versantur circa rationem co[m]modi vel in
commodi. Spirituales vero ad rationem solius ius-
ti vel iniusti respiciunt

Consideratio tercia decia in qua p[er] figurā osten-

ditur quomodo passiones causate ex consideratio
ne diuinorum iudiciorum sint iugiter contemplande

Passiones spirituales habentes origines ex
consideratione pura et lucida iudiciorum diuino
rum quo ad bonos et reprobos habendesunt
iugiter apud deuotos tanquam centrum aliquod vel cardo
vel axis syderis immobile interuolubiles alias qua
lescunque et vnde cunque surrexerint passiones. Puto quod
passiones huiusmodi spirituales habuerat qui di
xit. Domine ante te omne desiderium meum. Et rursus
Oculi mei semper ad dominum. Pro cuius intellectus pla
ceat vni manu ductione grossa figurali. Constitua
mus nauim in medio mari ordinemus eam et ar
memus tam hominibus quam instrumentis omnibus
requiritis sit in medio nauis malus erectus portans
velum expansum ad ventorum susceptionem sit in summa
te mali rector nauis ita collatus quod possit quaque et sur
sum et deorsum. dextrorsum et sinistrorsum. ante et re
tro prospicere sibi de omnibus ita ut neque fluctuose elan
tiones maris neque caligens nebulose. neque vnda
rum aspersiones. neque extensiones. neque destitutions
veli pro varietate ventorum. neque concursus et occur
sus nautarum seu remigantium seu nauim regentium
valeat obstare quominus inspiciat omnia que videntur
da decreuerit. Talis rector et si feratur nunc hac nunc
illac per hanc nauim. si circumsonantes etiam varias
mutationes predictas perpeti compellis / nichilominus
liberum semper habet prospectum ad immobilem ce
li plagam quam paulum notiamus. Detorquet insuper oculos
et si dum placuerit per omnem circumquaque infinis
regionem. Existima tale debere esse spiritum in nauicula
corporis qualis tibi descriptus est rector nauis. As
cendat ipse oportet arcem seu speculam synderisis

quā appellavit mystice pphā. montem dñm pñ
lus celum tertium iohannes esse in spiritu prospiciat
ex illa specula tanq̃ ex summitate mali stabilē celi
axem q̃ deus est. q̃ sc̃z stabilis manēs dat cūcta mo
ueri vidēbis q̃ spūs iste poterit annotare vētos pas
sionū variarū tanq̃ ex duodecim pñb⁹ et plagis du
centiū originē. A deo a bono angelo. a malo. a ce
lo. ab inata p̃plexione. ab actione. qualitātū pñā
rum. ab actione. qualitātū secundarum. ab ymagia
tū a virtute. a spū. a rōne. ab habitib⁹ acq̃sitis vel
innatis. Tandē a varia p̃binatione seu cōfigurati
one causarū predictarum. sup quibus oībus consi
derandū aliquid estimamus per singula

Cōsideratio quartadecima q̃ passiones spūales
causantur a deo mediate et immediate

Passiones spūales originari a deo tā me
diate q̃ imediate fatēdū est. Si oīs sapi
entia a dñio deo est. et sapia dñi a sapore sñi
nomē suū. Si p̃terea gratiā virtutes et dona ifundi
per naturaliter a deo nemo fidelis ābigit. Si rur⁹
virt⁹ sacramētorū attingit saltem ministrāliter ī spi
ritū. Si deniqz multi sint tract⁹ dei amorosi quales
orabat aīa sc̃tā in canticis Trahe me inquit post te
euremus in odorē vnguētōrū tuorū. Et hec oīa atqz
similia cū sint passiones ipsi⁹ spūs vel causant eas
qd̃ sup̃ est nisi vt fateamur deū agere passiones in
spūi vsqz a deo q̃ iubilet et exultet spūs ī deo salus
tari suo. Ampli⁹ si naturā qnqz sēnsū spūaliū p̃spi
cim⁹. si suā hñt similitudinē ad sensus corporales ī
uenimus q̃ deus est ipsi auditui spūali armonia fo
norissima et ipsi visui lux splendissima et ipsi gustui sa
por dulcissim⁹ et ipsi olfactui odor suauissim⁹ et ipsi
tactui amplexus locundissim⁹ Porro semel locut⁹

est deus p scripturā suā sacram q̄ quilibet & idipsum nō
repetat semper p singulos ut dicit iob: repetit tamen
aperiendo sensus ut intelligantur huiusmodi scriptu-
re. Repetit quoque induendo mentē virtute ex alto. Re-
petit inclinando, inspirando: alliciendo, illuminan-
do, stabiliendo ut nō solum intelligantur sed imple-
antur & amētur. Puto sic affici postulabat q̄ dixit:
Concupiuit aīa me de iustitia, in omni tempore cuius
rationē vnā reddit. Quia testimonia inq̄ tua
meditatio mea est et consilium meū iustificationes
tue. Bonū certe securūq; consilium, iustificationes
dñi quas scriptura sacra tradit qđ cōsiliū qui de-
serit volens inuiti pprie vel aliene prudētie hūane /
volēs p̄terea seq̄ desideria cordis tui & ire i adinuē-
tōib⁹ suis ut tādē & fallat iter tot varietates affectu-
um videlz oriētū necesse est put infra docebitur
¶ Consideratio q̄ntadecia q̄ passiōes spūales qñ-
q; causant a bono angelo & de modo causandi

Dissidēs ab angelo dei bono frequēter im-
mitti credēdū ē. Nolo q̄sq; expectet ut nūc
tractem⁹ studiose mōs q̄b⁹ angelic⁹ spi-
ritus copulari pōt ad hūanū illustrādo ipm afficiē-
do, monendo & docēdo. Per scrutatōe q̄ppe con-
q̄sitiō fit a doctorib⁹ scribētibus sup sū sentētiarū
Fatemur itaq; q̄ angelus nō illabit in spm nrm qm
hoc ipm solus dei ppriū ē q̄ ita spm nrm sol⁹ pōt
dñantur possidere fortit atq; suauiter ut sepe motōi
atq; viuicationi spūs noster obediat ultra, & sic vl-
tro tñ ut nō hēat phas obnitē & hūc ingressum dei
dñitū noīam⁹ illapsū Sūt nichilomin⁹ alii modi
q̄b⁹ angel⁹ bon⁹ agit in spm nrm, vn⁹ est p applica-
tiōē immediatā sue substantie & virtutis ad spm. Non
qdē naturali ordie p statu pñtis misie sz dispēsati

one supnaturali. Facta aut applicat de tali cu age
lus sit substantia lufosiffia xtuosiffia ac benigniffia
qs negauerit qui alliciat z quodamō trahat spirit⁹
nf ab hmoi lumiofa z benigna et suauē olēti xute
sanq si ferrum trahat a magnete vel appetitus ab
obieto placidiffimo z conuenientiffimo moueatur
presertiz si fuerit sps noster purus castus. integer
et sanus sine discrasia febuli corruptiois viciose. sñ
interpositione sordidarū cogitationū cū desiderijs
gurgibus z fedis. Porro sicut ymaginati sunt phān
tes q actōes celi corpori p omnē orbē stellarum et
planetarum et per omnia zodiaci signa formāt cor
pus humanum influunt et imprimunt in ipsum
cōcatheuatione quadam indissolubili. Proportio
nali similitudine dicere possumus q ex dispensatio
ne dei gratuita quelibet celestis hierarchia a sum
mo vsq deorsum per oēm iuncturā spirituale influ
ere habet in humanū ipm quilibet angelus suo mō
mediate vel imediate Sic seraphin iflāmat. chern
bin illustrat. throni stabiliunt. Et hoc secunduz tuis
vires aīe affectiuā: s. intellectiuā z executiuā. Et
secundum tres eius portiones superiorem: inferio
rem. et infimā sensuales. Tñ z appropriatius prima
hierarchia mouere dñ portiones superiorem aīe q
respicit pñcia. secunda portione inferi
orem que respicit conclusiones generales. Et tertia
portione sensualē que ad singularia magis dilabia
tur. Quisqs preterea studiose recogitauerit ea que
tangere superficialiter intēdimus de causis natura
libus passionum animalū p quas disponit vel indi
sponitur sps ad passiōes spirituales. aduertat q
tum dominum habeat bonus angelus ad inducen
dam saltez dispositiue hos vel illos spūales affect⁹

disponendo vel immutando sensus corporales tam in
teriores quam exteriores qui sunt organice potentie et
hoc variis modis et pene infinitis iuxta variationem
applicationum multiplicium huius vel illius cause cor
poralis. Verum de his non est hic dicendum per singula.

Consideratio sextadecima quomodo malus angelus
causat passiones spirituales deo permittente.

Diffusiones spirituales perturbantur crebro ab immis
sionibus per angelos malos factis possunt quidam
angeli mali quantum dei providentia permiserit age
re similia multa ad angelos bonos tam ob subtili
tatem vigorisque substantie sue quam ob perspicuitatem
naturalis ingenii. Quod propter experientiarum diutur
nitatem nunc in naturalibus actionibus sursum et
deorsum in celo et in terra. Hunc operationibus mi
raculosis angelorum et omnium spirituum beatorum
quibus errent frequenter. Execrat eos malicia amara
superbia furians sine lege et ordine livor insaniens
Execrat eos iustum dei iudicium illudens eis et peruer
sissimos eorum cognatus adversus electos suos con
vertat in usum sue bonitatis. Transfiguratur se ange
lus sathane in angelum lucis. sicut tradit apostolus quod fieri
sic potest uno modo intelligi ut ipse malus celet in
natam malitiam et horribiles affectus suos fingens
se placitum pulchrum et benignum ad exemplar
bonorum angelorum. Imitando preterea doctri
nas et observationes eorumdem beatorum spirituum in
amore caritatis et virtutum tam ut seducant facili
us quam venerentur et colantur sicut deus. Nam pro
pter quid aliud inveniuntur substitutionibus magicis fieri
ritualisificationes et orationes devotas et ieiunia petere
quoque fieri ministeria per pueros innocentes nisi ut
efficacius fallat et colatur sicut deus. Denique quanta

tas habeant efficacias ad immutationes corporis
actiones iste malignorum spirituum. scriptura sacra
docet de magis pharaonis et alibi et ratio certa de
ducit preconcesso quod demones aliqui sint aduersus
quos nobis est colluctatio. sicut tradit apostolus.
Et id ipsum et sancti patres multis supra numerum
argumentis experti sunt.

Consideratio decias septima quomodo passionis spi
rituales a celo dispositiue causantur et a qualitatibus
secundis celesti influxu et primarum actione qualitatibus causatis.

Distiones spirituales imitantur a celo media
te tantum et solummodo dispositiue similiter a qualita
tibus secundis consequentibus celestes influxus
et primarum qualitatibus actiones. longus esset hic ser
mo de tractione astrologorum quod celestes actio
nes in corpus humanum secundum varietatem signorum
et planetarum esse aspectuum ut quod saturnus inducit ad
tristitiam. Jupiter ad letitiam. Mars ad iram. Sol ad
audaciam. Venus ad concupiscentiam et ita de reliquis.
Unde venit distinctio illa. quod planetarum alius est be
nivolus. alius malivolus. quibus hoc non sit accipien
dum de malicia quam sit innata planetis. Inducit enim
quod tantum de se est ad bonum sed in hominibus abusus est qui
bone nature inclinationes deducunt in malum. Po
tuerat etiam rememorari quo pacto celestes influ
sus varias imprimunt et miras tam in lapidibus quam in
herbis et metallis proprietates sicut in magnete p
spicue cernimus. Sicut preterea dicunt rerum huius
modi curiosi. quod lapis talis portatus vel inspectus
dat audaciam. alius letitiam alius amorem. Nec antequam
omnia quod tantum habent veritatis nichil aliud probat quod
stram considerationem quoniam acceptiones huiusmo
di sunt non immediate in spiritum rationalem sed in cor

pus ad cuius alterationem hanc vel illam non par-
rum inclinatur spiritus ad hunc affectum spirituale vel ad il-
lum in se producere quemadmodum meiorat helizeus e-
notasse saltim dum prophetie spiritum in se vellet excitare
Ad autem demones dicuntur per aliquos huiusmodi virtutes
tes allici vel eici vel compelli alteri est speculatio
nis vocatur autem aliquid virtutes homini virtutes occultas
sicut auricula. Alii virtutes a tota specie vel quod in se
quantur formam specificam dei. sicut natura specifica
caliditatis est calefacere. Ita natura specifica ma-
gnetis est sic movere ferrum. Natura specifica stric-
tionis digerere ferrum. Et ita de reliquis effecti-
bus quos non dicunt fieri ex concursu vel actione
qualitatum primarum vel ex combinatione earum seu
configuratione quemadmodum fuit intentio quorum-
dam ad hec principia generalia qualescunque effectus
inferiores reducere qui vel non possunt vel difficilis-
sime possunt in assignatione tot varietatum in effecti-
bus semet evolvere. Invenimus preterea quosdam
philosophi opinatos esse sicut ex articulis parisien-
si condempnatis palem elicitur quod celestes intelligentie que
stant celum secundum eos taliter agebant in spiritum
qualiter celum agit in corpus ita ut spiritus se ha-
beret solum passive ad omnem scientiam cognitionem
vel affectionem. Et nihil agebat sed agebatur tanquam
si obiectum lucidum agat ymaginem sui in speculum obie-
ctum vel tanquam pictor aut scriptor se agat in tabulam put-
etiam boetius in suo de consolatio metro demorat Dixe-
runt rursum aliquid quod hec actio intelligentiarum fit libere in spiritum
nunc ad hoc cognoscendum sic ad illud Alii nascuntur neces-
sitate id fieri predebant ponebant tamen quod dispositio spiri-
tus put abstrahitur magis aut minus a carnalibus vin-
culis et carcere ceco corporis suavit plurimus vel ipse

ostendit radiosos hos influxus. Sic saluat magicam natu-
ralem. sic prophetica illuminat oculos et ita de plurimis.
Sic ymaginati sunt antecena. algazel alkindus et non
nulli doctorum christianorum ponentes illustrari quod querunt.
et hoc posuerunt aliquid fieri per liberam conversionem spiritus
sem duplicem faciem suam nunc ad superiora nunc ad inferiora.
Aristoteles. Non nullas posuit nisi ab infimis fieri cog-
nitionem vel affectionem originatius et immediate quam
insecuti sunt omnes doctores catholici dum loquuntur
de statu nature destitute nec elevate per raptum aut
illustrationes miraculosas sicut dicit petrus quod non hu-
mana voluntate allata est aliquando prophetia. Raptus
autem extasis apud deuotos tunc ideo dicitur fieri
dum illustratur spiritus immediate de sursum quia pre-
ter naturalem cursum vite presentis hoc euenit.

Consideratio decima octaua de passionibus carnis

Passionibus spirituales innascuntur plurimum vel im-
pediuntur ab innata complexione corporali.
Auctoris autem plato quod anime insequuntur corpora
non quidem naturale necessitate sed ad spiritum liberum
fiat aspectus et quadam inclinatione prout corpus ip-
sum subministrat anime tanquam instrumentum. Con-
stat enim quod ad instrumentorum varietatem consurgit in
operationibus facilitas maior vel difficultas vide-
mus itaque circa mechanicas artes quod faber aliter o-
peratur cum instrumento quadrato aliter cum acuto
aliter cum ebeto. Sic et scriptor vel pictor sic erit suo
modo de varia complexione membrorum et de his
quod membris ipsis subfuit ut sunt spiritus corporales tam radi-
cales quam fluentes ut est preterea sanguis qui est co-
munis materia tam membrorum quam huiusmodi spirituum.
Circa quod oportet attendere iuxta traditionem me-

Sanguis subtilis et clarus in substantia tem-
peratus vero in qualitatibus disponit ad gaudium ma-
ius vel minus secundum puritatem talis sanguinis
qui generat spiritus splendidos aut temperatos. Sanguis
autem clarus et subtilis et calidus a domino
qualis est sanguis corporum in quibus calor rubens
dominatur disponit ad velocissimam iram cum sit
velocis inflammationis et motus. sed ira hec modicum
est durabilis cum omne subtile et tenue faciliter re-
soluatur. Si vero sanguis fuerit subtilis et clarus
sed frigidus qualis est corporibus in quibus aquo-
sitas naturalis fletumatis dominatur inclinatur ad tri-
stem et pusillanimitatem que a quibusdam vocatur
cordis debilitas. Et hoc est quia spiritus a tali san-
guine generatus est modicus frigiditate impeden-
te suam generationem. Est etiam gravis et parum
inflammabilis propter frigiditatem et humiditatem.
Ideo superest ut sit ineptus calefacere cordi et ab
exteriori moveri. propterea neque ad iram neque ad gau-
dium neque ad audaciam potest inclinari. Sanguis
autem grossus et calidus si fuerit niger aut tenebrosus
et inequalis grossiciei qui turbidus appellatur qua-
lis est sanguis corporum in quibus calor appropin-
quans fini adustionis dominatur. disponit ad tristitiam
propter tenebrositatem spirituum. et ad iram
propter caliditatem ipsorum. disponit insuper ad per-
tinaciam vel fixam iram propter eorum spissitudinem
vel grossiciem. Dilatare enim tarde nimis forma
eis impressa et a corpore dissoluntur. Si vero sanguis
fuerit grossus et calidus non tamen turbidus
qualis invenitur in corporibus habentibus cor tem-
peratum et e par notabiliter calidum atque siccum sed longe
amplius siccum et utentibus dieta mediocri vel

in corporibus temperatis quorum sanguis fortis ex
exercitio calefactus et inspissatus modum cepit aduri
et denigrari. nondum disponit ad tristitiam sed ad co
stantem audaciam quam quidam vocant fortitudinem
cordis disponit quoque ad mediocrem iram quam leticia
frangit eam cum ad leticiam sint magis prони quam ad
tristitiam. Sed si ex vehementissimis causis ita for
tis exciteetur in talibus tarde sedatur propter grossiciem
seu spissitudinem predictorum: Sanguis autem grossus et
frigidus non tamen turbidus qualis est in corporibus
cor temperatum et epar siccus et frigidus temperatio scilicet
magis siccum quam frigidum utentibus dicta generatio de
se mediocris sanguinis reddit hominem mediocrem in
omnibus accidentibus animi ut non magis sit prius
ad hoc quam ad illud. Sed inter se differt ab his quorum san
guis est temperatus quoniam ex dispositione sui sangui
nis est solidus siue constans in inchoatis propter gros
siciem spirituum suorum. Si vero sanguis sit grossus
et frigidus et turbidus. sicut in humilibus epar equal
ter frigidum et siccum temperato vel amplius frigidum
utentibus his qui generant humorem sanguinem dispos
nit ad celerem et permanentem tristitiam et ad lentam
vel tardam iram. Sed si exciteetur ira ex forti causa ni
hilum perseverat et inclinat ad odium vel rancorem. For
titudinem tamen ire istorum minor est quam in habentibus gros
sum et turbidum atque calidum sanguinem Sed maior quam in
humilibus ipsum subtile propter quod odium naturaliter in
ueteratur in istis. Ecce quod secundum ista et similia sumunt
medici signa complexionum et attribuunt alias co
ditiones sanguineas. alias colericas. alias flegmaticas.
alias melancolicas.

Consideratio. xix. in qua ostenditur exemplum grossum passionem
aliquam spirituales dispositiones carni ex actione priorum qualitatibus

Diffusiones spirituales solent, immutari mediate
in et dispositive per actionem priorem qualitatum
Subsequitur hec consideratio ad declaratio-
nem precedentis. Hanc varia dispositio sanguinis atque spiri-
rituum causatur principaliter a multiplici actione quali-
tatum priorum. Sumamus autem per manudictionem decla-
ratiua predictorum exemplum quod in ebriis quotidie com-
piciamus. Constat enim aliquos priusquam vino se repleuerint
temperatos esse et sedatos in passionibus suis et affectionibus
quod post vinum abundanter sumptum trahuntur. hi ad iram
vehementem. hi ad tristitiam melancholicam. hi ad letitiam
effusam. hi ad spem. hi ad timorem. hi ad audaciam. hi ad
odium et indignationem. hi ad benignitatem et amicitiam. Cur
autem sit hec tanta varietas nimirum quia variatur accidens
talis dispositio sanguinis et humorum atque spirituum ex ac-
tione vini et qualitatum suarum. Quo circa facile est prope-
dere quantum oportet hec vel illa complexio fixa quodammodo et per-
manens si in accidentali et transiente dispositione corporis dis-
similis tamquam subita et potens operatio subsequatur adeo
quod ut si videris ebrium prius sobrium fere dicere pos-
sis hic utique non est ille. Denique quantum pertinet in morali nego-
cio cognoscere talium passionum tales origines tam apud
se quam apud alios vel corrigendos vel docendos non
operosum est advertere. cum non eadem videantur ebriis et
sobriis secundum philosophum. aliterque proinde sint
ad deuotionem et virtutem inducendi sic vel sic af-
fectati. Quod utique vidit sapiens mulier abigail quod
nabal non nisi post vinum digestum comouit hoc
insuper lucidissime tradidit optimus moralis artis
fex gregorius. in suo pastoralis

Consideratio vicesima de passio-
nibus ab ymaginatione causatis
et earum effectibus

Diffusiones oēs p ymaginatiuā virtutē solite
sūt vel intēdi notabiliter vel minui. Et hic
inferem⁹ de reliq̄s originibus ip̄a passio
nū. Itaq̄ quātā vī h̄ virtus ymaginatiua tradun
phāntes ⁊ medici p experientie librū edocti: dicūt ei
ip̄am h̄ virtutē regitiuā ⁊ imutatiuā totius corpis
Qd̄t facili⁹ innotescat supponamus p̄io cum ph̄o
q̄ species seu forma rei vel ei⁹ fātaisma seu ymago
habet vim alterādi p̄portionabiliter sicut habz res
culus ē ymago. quēadmodum spēs ignis habz vim
calefaciēdi spēs nūis infrigidandi. non tñ in equa
li gradu ad rem ipsam. Supponam⁹ p̄terea q̄ sp̄s
ritus animalis delatiu⁹ est formarū seu specierum. Si
cut aer recipit spēs coloris vel aliorum sensibilium
Et he spēs licet non sint sensibiles impressiones in
corporib⁹ dispositis/sicut spēs coloris causant yma
ginem in speculo. sic ymaginatio turpis figure reci
pitur in spiritibus ⁊ facit ⁊ defertur in deciso semine
ne tempore talis ymaginationis spēs ethyopis assi
mulationem inducit ad ethiopem. Hec autem dela
tio forme ymaginarie potest fieri dupliciter: Uno
modo q̄ ipsam ⁊ forma moueatur ⁊ deferat^r ad mo
tum sui subiecti. sicut si sal liquefiat in aqua defer
tur ⁊ expāditur per aquam. Alio modo fit hec dif
fusio p radicationem ipsius forme ymagine: que
habet vim sui ipsius diffusiua. ⁊ causat omnē aliarū
specierum ex seipsa sicut lux causat lumē quod cau
satum potest producere et aliud lumen. Suppona
mus insuper q̄ delatio talium formarū p spūs pōt
p̄uenire vsq̄ ad sensus exteriores: quo casu fiet in
sensibus exteriorib⁹ talis sensatio: suo modo quas
lis fieret si ab intrinsecis obiectis moueretur Hanc
causam reddūt aliqui cur dormiētes exercēt opera

quoniam vigilantis. Cur etiam mansueti et alii melancholici credunt eam videre vel sentire extrinsecus quam non nisi intrinsecus certum est fieri. Hinc evenit ut dum homo est in tenebris et timet putat se quoniam videre ymagines terribiles vel audire sonos horrendos. quemadmodum melancholici etiam in pleno die et locis lucidis patiuntur talia propter tenebrositatem spirituum quos horret quodammodo ipsa anima vel virtus ymaginativa. Et hinc semper tristes incedunt quia causam tristitie sue secum fecerunt. Hec est ratio cur alii timeant non timenda. cur in suspensiones mirabiles et falsissimas cadunt ita ut credant se aliquando queri ad mortem vel incarcerationem vel spoliationem et inde fugiunt nemine persequente trepidantes timore ubi non est timor. Cognovi tale tempore meo quod ingeniosissimus erat et peritus valde in medicina qui tandem fugit in nemora occulta nec ultra comparuit. Sic alii quos estimabat se gallum et more galli cantabat. Alius murilegum et sub lectis mures querebat. alii ymaginans se habere cornua in fronte verecundabatur quotienscunque videbat se inspicere et fronte tegebat. Alius ymaginans se notari de infectione lepre vel de morbo caduco omnes hominum fugebat et trepidabat aspectus et sermones. alius ymaginans se habere pedes ferreos calcabat validissime super terram. alius ambulans non audebat fantasias pedes suos esse vitreos. Sic saluant expositores alii quod nabugo donosus concedebat fenum sicut bos et cum feris habitabat quia scilicet boues se esse fantasiebatur. Sic asserunt medici quod imaginatio facit casum et mortem indacit. Et hac virtutem usque ad hoc eleuare voluerunt alii ut per illam mirabiles inspectiones fierent in elementis et in rebus extrinsecis. ut quod ad imaginationem alicuius sicut refert auicenna c. 2.

C. 1.

dat camel⁹. Talia sunt innumerabilia nā infinite sūt
spēs hūmōi fantasiarū vel melencolarū sū traditiōes
medicorū quos oratius furores appellat vel isanias
deducēs ī hoc oēs hoīes ī aliquo stultos esse. Mille
puellarū inquit puerorū mille furores. 2 in ecclesiasti
co dī. Stultorū infinitis est nūerus. Nec autem con
sideratio docet q̄ saluberrimum est assuefieri vt ani
mus noster a fantasmatibus q̄tū possibile est fieri
se denudet 2 auertat ī exercitatione sua. Quod q̄li
ter fieri habeat tetigimus alibi ī tractatulo de pra
ctica theologie mistice cōsideratione vltia. Rursus
apparet q̄ periculosū sit hoī dimittere se nimis las
bi 2 p̄fundari ī imagines vel fantasias p̄fertī vicio
sas 2 circa peritura semperq̄ labētia vt sunt bñfici
cia/honores/diuitie. Nam cum generetur habitus
ex actibus frequentatis et habitus causetur. natu
raliter fit vt pondere sue inclinationis se immutent
imaginatiuā virtutē 2 ex consequēti totum hoīem q̄
necessitate quadā trahit hō velut brutum vt quēad
modū sit in illis quos phūs beistiales appellat. Sic
vtiq̄ verū ē q̄ oīs imaginatio p̄fundata h̄z suam in
santiā vel ebrietatē 2 quasi demoniacā passionē. sicut
dicit origines. Vedit quoq̄ notabiliter seu puerit
totaliter iudiciū rationis vt patet ī philocapitis pa
rter in ambiciosīs. in auarīs. in inuidīs in īpatientib
bus in q̄bus verificat illud puerbiū. Furoz fit lesus
sepius patiētia. Ita demū puenit vt demisso voca
tuo casu quo venire est introire in domū dei. neces
se est. qz nemo sibi assumit hunc honore sed q̄ voca
tur a deo tanq̄ aaron. alii p̄ notatiuū casū. alii per
genitū. alii p̄ accusatiuū. alii per ablatiū p̄tēpas
ti passionib⁹ q̄rant ascēdere. Addamus ad hec con
cursum multiformē flexum 2 reflexū quē h̄nt ī potē

illis cognitio ipse imagines vel fantasmatum vel spes
ad invicem et cum habitibus et passionibus inde sequen-
tibus potentiis affectivis. ita ut non sit dubium quando
mirabilior varietates inde resultet quam sufficeret con-
telligere aliqua ymago talis vel talis fantasma
vel passio sequens. Quod si fuerit concursus ordina-
tus ut in virtuosus nemo dubitaverit quando oria-
tur inde suavissime et mirabilis armonia veluti cy-
thararum multorum cytharistarum in citharis
suis quam ipsa inhabitatrix sapientie delectatur audire.
Alioquin resultat horrenda prolixus et amarissima tu-
multuatio tanquam moris refrangetis in se et ad cautes
fuctus suos puto non ob aliud dixisse prophetam.
Cor impii tanquam mare fructus Denique sicut diximus
de imaginativa virtute ita proportionabiliter suo modo
traducere possumus ad potentias superiores non or-
ganisatas que sunt ratio et spiritus quibus ad actus istarum
potentiarum non sequatur de per se corporis imutatio quod
admodum virtus imaginativa mutat illud. Sit itaque ut
actuata vehementer ipsa ratio rapiat ad se quodam
modo potentiam imaginativam et ab actu suo suspen-
dat eam. Sicut ipse spiritus similiter actuatus rapit
ad se rationes et imaginationem ut nesciat quod huius-
modi est an in corpore vel extra corpus ea que videt in-
telligat. Rursus sit aliquam redundantia superiorum ha-
rum potentiarum in inferiores quemadmodum beatitudo
anime redundat in corpus et dotabit illud.

Consideratio vicesima prima de decacorda psal-
terio cythara spirituali et mystica et de cordis eius

Divisiones triplex spirituales rationales et anima-
les reddunt in virtuosus psalterium decacordum
cum cantico in citara. Spiritus enim si quidam ad apper-
tione, loquamur psallit ratio cantat sensus cytharizat

Aldeam⁹ in primis de psalterio mistico qđ ad exē
plar cordis sicut et cytharaz ars ipsa fabricauit. Ho
minem⁹ ergo corp⁹ seu lignū nrī psalterū vī affecti
uā supiorē i qđ tot corde sonabiles extēse sūt quot fi
nitatis assertōnes. vt qđ de⁹ pater noster est qđ de⁹ i
celis est. qđ de⁹ iustus iudex est. et ita de reliqs qua
si digito aliquo studiose meditationis sed ne qđ ni
mis spūs h̄z plectrū discretionis quo tēdit et remittit
cordas sentētio seueritatis. Rursus corde tales
debito moderamine tenses et percussae reddūt sonos va
rios s̄m varietatem passionū. ita vt amor qđ est ge
neralis et radicalis passio stabiliat pro tenore p̄por
ro decē relique passiones efficiūt decē sonos alios
p̄cipales De sonis ei lateralib⁹ et appendiciis n̄ ē
nūerus sicut nec de h̄mōi passionibus Cōstituiam⁹
si placet p̄ manu ductione exemplari psalteriū ali
quod decē cordarū et decem orōnis dñice sententiis
sicut ex decē p̄ceptis iuxta imaginationes augusti
n̄vel ex aliis scripture locis fabulari potuerat p̄dī
nam cordam sumimus ex hoc nomine pater et hec
appellatur paternalis adoptio secūdam in hoc no
mine nr̄. qđ appellat̄ fraternalis associatio. h̄emus
tertiā cū dī in celis. hec est dei exaltatio. Habem⁹
alias septem iuxta septē petitiōes qđ sunt diuini no
minis sc̄tificatio. Sc̄tificetur nomē nr̄. dei dñatio
Adueniat regnū nr̄i volūtātē diuine et h̄siane vni
t̄io. fiat voluntas tua sicut in celo et in terra. p̄p̄is
defectio. panē nr̄. quo. da. nr̄. ho. debitoꝝ multipli
catio. dimitte nr̄. de. nostra. tētatōnū inuasio. et ne
nos īdu. in tētatōnē. mali terminū notatio. s̄z libe
ra nos a malo. p̄cute cordā p̄imā digito studiose et
attente meditationis. illa reddet sonum amoris
dei. p̄cute cordā secūdā illā reddet sonū amoris

Primi percutite cordā teretiā illa reddet constantiā
audacie percutite cortā quartā illa reddet sonū ze-
li et ire i pphānātes dei nomē pcutite cordā quintā
illa reddet sonū scetē spei Porro corda sexta dñi tā-
giē sonat delectationē atq; leticieā corda septima
desideriū et psecutionē octaua dolorē odiū noua u-
gā et horrorē decia timorem et de suis viribus fiden-
tibus despationē Potuerat hoc laiori sermōe de-
duci ostendo qd etiā corda priā q̄ est paternalis ad-
optio si tangatur sapienter digito sacte meditatio-
nis apte reddit sonū quēlibet xtuose et spūalis af-
fectiōis. Sit cursus i alia qualibz q̄uis nō eā faci-
litate reperies vt sit sonus tuus multiplicat⁹ super
nūerū Et qua resonātia sit qd cadūt et recedūt mali-
gni spūs vicioꝝ tanq̄ cytharizāte dauid desinebat
neq̄ spūs exagitare saul. Ita vt cuilibet decē sonoz
principaliū possit aptari vna ex transgressionibus
decem pceptorū. Addamus ad hoc qd dum medita-
tionē fertur super hmōi cordas sententiose xstas-
tis et ad reddēdum sonoritatē religiose affectiōis
seu passiōis fit hoc aliqñ p rōes sūptas ex eternis et
pāmis sapiētie picipiis et tūc reddit son⁹ i psalte-
rio tanq̄ de supius. Fit hoc aliqñ p rōes sumptas
ex affectibus et sensualibus experiētiis et ita resul-
tat sonus i cythara tanq̄ ex infimis. Fit hoc aliqñ
p rōes sūptas ex deductione cōclusionū p picipia
priā vel p ratioclationē ab effectibus ad causas su-
as sumptā. Et ita redditur cāticū locundū velut in
guttore et faucibus rōis: Sic psallimus spū et men-
te cātātes i cordibus nr̄is cantica dñi. Sic cythara-
zam⁹ mortificatis quodāmodo et p disciplinā desicca-
tis Alioqn non esset psalterium locundū cū cytha-
ra. sic optabat psallere canere et cytharizare qui dñs

cebat: Exurge psalterium et cythara exurgā diluculo. Sed quod precor est exurge diluculo. Puto quod est ad primos gratie contemplative radios splendentes per ante regionem protinus erumpere et velut ex sententia dicere. Bonum est profiteri domino et psalmodi tuo altissime mysticis modis dictis. Ad annunciam dum mane perspicuitatis mentem tuam et veritatem tuam per noctem adversitatis. In decacordo psalmodii cum cantico in cythara.

Consideratio vicesima secunda quod sermo passionalis sit utilis et quod non et quod discretio quandoque permittit passiones tam viciosas quam laudabiles.

Passionales sermones assumi possunt ut inducant homines ad virtutem et veritatem in et discretione semper observata. Laudat aristoteles in rhetoricis illa iudicia apud que prohibentur dici sermones passionales ubi veritas nuda proponi iubetur. Respondeo id quod si nulla ex parte iudex quereret alius de diverti a veritate recto iustitiam. quemadmodum si nullos videretur fieri pertingeret palagismos. ars de sophisticis elenchis frustra esset. Sed cum persuasiones passionales quotidie fieri cernamus adversus veritatem tam per nos ipsos in quibus habitant homines omnes passiones ex corruptela peti quam per alios. Quis prohibuerit sicut arguit augustinus quarto de doctrina christiana. quis inquit prohibuerit eloquentiam seu persuasionem rhetoricam induci licere per defensionem veritatis et per suam in cordibus humanis plantationem ut libenter et obedienter audiamus veritatem adversus palliatam et fucatam falsitatem. Addimus in consideratione quod veritas tamen et discretio semper observentur. Male enim pro veritate certasset falsitas quam non sunt mala et bona eveniant. Similiter nec asserenda falsa sunt ut veritas confirmetur. Proinde si moneamus aliquem per sermones passionales non ob-

seruata discretioe nichilominus magis effeceris q̄
si equum velocem simulares ad currendum. Sicut
enī discretio sine affectione passiōi iacet. sic affectio
sine discretionē precipitat. Quā in re placeat attē-
dere quas industrias obseruat discretio. discretio p-
mittit passiones aliquas viciosas succrescere dum
virtutibus curam impendit. Docet q̄ppe eam euan-
gelica pabola de nō extirpādis p̄ omni t̄p̄e zizaniū
ne simul eradicet̄ z triticū. Raro eī vel inū q̄ germi-
nat triticū in nobis virtutis s̄n̄ zizaniis z paleis ali-
cui⁹ vanitatis p̄sertim cū primū necesse sit eē illud
quod aīale est s̄m apostolū. deinde illud qd̄ spūale.
Viderit ergo q̄ i discrete se habeāt eruditores pue-
rorū vel aliorū aīaliū hoīz q̄ parū dr̄nt i morib⁹ a pue-
ris si p̄tin⁹ eos q̄sierint exuere ab oī passione vicio-
sa eos velud ad spūalem senectutem subito p̄uehe-
re cōtenderint. Si demū s̄n̄ ordie z t̄p̄e zelus eorū
nō s̄m scientiā i placabili feruore imo furore passio-
nē oēm p̄sequi molit̄ āplius v̄o p̄mittit discretio pas-
siones aliquas germinare vel crescere nō qz place-
ant aut pulcre sint. ne deteriores iualescāt passiōes
sicut retūdatur clau⁹ clauo. z dolor est medicīa do-
loris. Sic eum respectus humane laudis vel timor
ifamie vincit aliqui turpiores adulteriorū et stupro-
rum rapinarū aut aliorū h̄m̄oi flagitiorū operatiōes
Sic tollerabilius est p̄mittere diuisionem odiosam
fieri inter quasdā p̄sonas q̄ ipudico se amore com-
maculent. Sic ad felicem reipublice ministratiōes
inducuntur ipī p̄cipes aliqui p̄ fame repromissio-
nem sic ad litteras cognoscēdas p̄dest pueris emu-
latio quedam licet viciosa vt socios exuperēt. Rur-
sus discretio sicut permittit passiones aliquas virtu-
perabiles. sic ali q̄s laudabiles p̄serti feruidas z su-

blimes qñ cessat inducere si in deteriozem exitu eas
Xpū int cognouerit ut puta si parere si frenum suum
pati postea recusarent. Non enī p̄sentia tantū mo-
do spectare satis h̄z discretio s̄z rex exitus pruden-
ter ipsa metū. Nichil quidē sublimius s̄z nichil peri-
culosius ⁊ tentationibus magis expositū q̄ ābulas
rep̄ viam affectionis amorose dū vehementiā in se
h̄z sic amoroti. 3. dī. i. vehementissima est passionum
q̄ postremo placet ipsi discretioni sobria mēs ⁊ mo-
destia si tñ sollicita est ābulare cū deo suo p̄viā man-
datoꝝ suoz et hoc via regia a patribus trita tāq̄ si
iūmētum sit apud deū tāq̄ p̄terea sit asina quā agi-
tat iesus in h̄rlm plus inq̄ placet talis q̄dam rudis
mēs ⁊ arida t̄ra sine aq̄. q̄ si relecto freno discretio-
nis q̄reret ductu p̄puloꝝ affectuū mirabilis supra
se perrupta mōtium contemplationis p̄ alta ⁊ subli-
mia sapientie p̄ desideria flāmantia q̄bus accendit̄
tur feliciter q̄dem si discretioni semp̄ ih̄scrit salua-
re se in mōte et illuc despectis ymis iubilare deo in
decacordo psalterio cū cantico in cythara et cū pro-
pheta Abacuc dicere ex sententia. Super excelsa
mea deducet me victor in psalmis canentem.

ExPLICIT tractatus notabilis. de passioni
b^o aie. Editus a magistro Johanne Gerson
cancellario parisiensi. necnon professore sa-
cre theologie eximio.

celo

auri

